

200702888/1.

Datum uitspraak: 29 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/3811 en 07/3812 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 28 maart 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

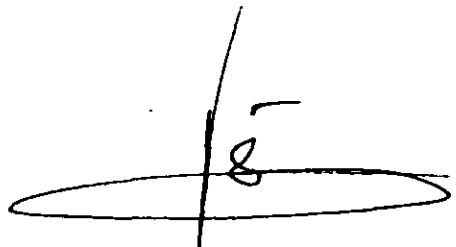
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2007

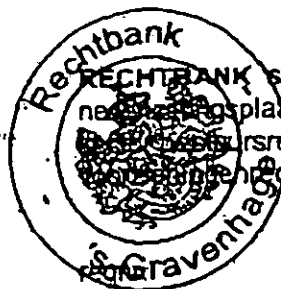
345

Verzonden: **29 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nederlandsche plaats Zwolle

bestuursrecht

nederlandsche rechter

AFSCHRIFT

Awb 07/3812 (voorlopige voorziening)

Awb 07/3811 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9906.15.8041,
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,
verzoeker;

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE.
als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 28 september 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 23 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Noorwegen verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 25 januari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 25 januari 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 13 maart 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

regnr: Awb 07/3812 (voorlopige voorziening)
Awb 07/3811 (beroep)

-2-

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Noorwegen heeft het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid onder e, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoeker is van mening dat nu hij Noorwegen al in 2004 heeft verlaten en zich in Nederland heeft gevestigd, een verloop van twee jaren als gevolg zal hebben dat hij niet meer in Noorwegen terecht zal kunnen voor een herhaalde asielaanvraag aldaar. Artikel 3 lid 2 Vo 343/2003 is niet meer van toepassing zodat de oude verantwoordelijkheid van Nederland als het ware herleeft. Verzoeker vreest dat in Noorwegen niet zal worden gekeken naar de gevolgen die voor hem zijn verbonden aan een eventuele gedwongen terugkeer naar Iran vanwege zijn bekering tot het christendom in Europa. In Noorwegen is een ander beleid geldig ten aanzien van tot het christendom bekeerde moslims dan in Nederland geldt, waardoor uit een oogpunt van bescherming van zijn persoon het reëler is om in Nederland zijn asielaanvraag behandeld te krijgen. Eiser heeft inmiddels documenten uit Noorwegen kunnen overleggen waaruit blijkt dat hij in Noorwegen is uitgeprocedeerd en door de Noorse autoriteiten zal worden uitgezet naar Iran. Voorts stelt verzoeker dat in Nederland in tegenstelling tot Noorwegen een vertrekmoratorium geldt tot 19 mei 2007 voor tot het christendom bekeerde moslims. In Noorwegen zal slechts worden getoetst aan het Vluchtelingenverdrag en het EVRM en zal verzoeker direct worden uitgezet naar Noorwegen. Aldus is sprake van indirect refoulement op grond waarvan Nederland gehouden is alsnog verzoekers (herhaalde) asielaanvraag te behandelen.
- 2.7 De voorzieningenrechter overweegt dat er in zijn algemeenheid vanuit gegaan mag worden dat de lidstaten de verplichtingen, voortvloeiend uit het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en het Vluchtelingenverdrag, eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Noorwegen anders is.

Verzoeker is hierin naar het oordeel van de rechter niet geslaagd. De stelling van verzoeker dat artikel 3 lid 2 niet meer van toepassing is nu verzoeker Noorwegen al in 2004 heeft verlaten wordt niet gevolgd. In dit kader is van belang dat Noorwegen het terugnameverzoek heeft aanvaard. In het feit dat Nederland ten aanzien van christelijke asielzoekers afkomstig uit Iran thans een speciaal beleid voert (vertrekmoratorium) en Noorwegen, naar verzoeker stelt, niet, is geen concrete aanwijzing gelegen dat Noorwegen de op dat land rustende internationale verplichtingen jegens verzoeker niet zal nakomen. Verweerder is derhalve niet gehouden de behandeling van het asielverzoek om deze reden aan zich te trekken. Het feit dat verzoeker in Noorwegen is uitgeprocedeerd maakt het bovenstaande niet anders. Niet is gebleken dat verzoeker in Noorwegen geen herhaalde aanvraag in kan dienen, in welk kader hij nieuwe feiten en omstandigheden naar voren kan brengen.

- 2.8 Gelet op het voorgaande behoeft verweerder geen aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken.

regnr: Awb 07/3812 (voorlopige voorziening)
Awb 07/3811 (beroep)

-3-

- 2.9 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

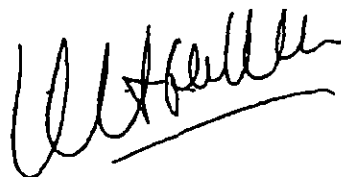
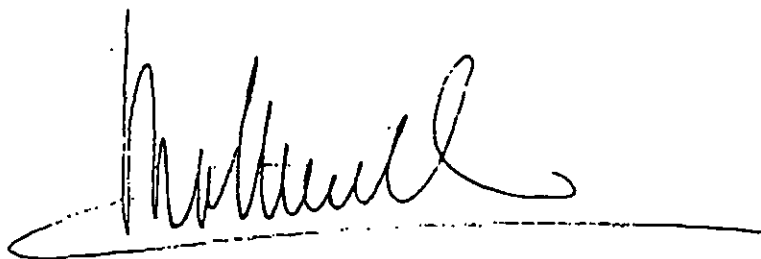
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/3811, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op

28 MAART 2007

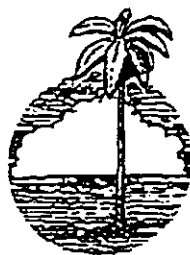

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

28 MAART 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE INGEKOMEN

24 APR 2007

ZAAKNR. 200702888

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT (ASIEL)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Achternaam:	
Voornamen:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	m
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

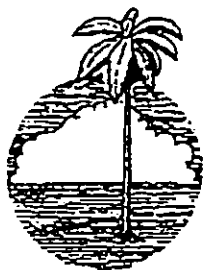
Naam gemachtigde:	mr S. Coenen
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0701.20

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle
Registratienummers:	Awb 07/3811
Datum uitspraak:	28/03/07
Datum verzending afschrift:	idem

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

ADVOCATENKANTOOR PALM

1. Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellant niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Appellant kan niet begrijpen dat de rechtbank verweerder volgt in haar redenering dat appellant niet het risico zou lopen slachtoffer van indirect refoulement te worden bij terugname door Noorwegen. Appellant is bekeerd tot het christendom en afkomstig uit Iran. Voor Noorwegen zijn deze omstandigheden geen aanleiding een bijzonder beleid te voeren voor deze groep. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken laat onderzoek uitvoeren naar de positie van tot het christendom bekeerde moslims in Iran. In afwachting van het resultaat van dit onderzoek voert verweerder een besluit- en verrekmoratorium. Het is voor appelland dan ook onbegrijpelijk dat de rechtbank verweerder volgt in haar redenering dat desondanks appelland blootgesteld kan worden aan het reële risico dat Noorwegen hem uit zal zetten naar Iran. Appellant verwijst in dit verband naar bijgaande uitspraak van de rechtbank Zwolle, Awb 04/57932, 04/57934 d.d. 10/02/05.
2. Appellant stelt zich op het standpunt dat er gezien bovenstaande concrete aanwijzingen zijn dat de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag dan wel (art. 3) EVRM niet zullen worden nageleefd door de verantwoordelijke lidstaat, Noorwegen. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte stelt dat art. 3 lid 2 OvD niet van toepassing zou zijn.
3. Voorts meent appelland dat de rechtbank ten onrechte voorbij gaat aan de naar voreengebrachte omstandigheid dat appelland reeds vanaf 2004 in Nederland verblijft. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering naar de mening van appelland niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB.
4. Ten onrechte gaat de rechtbank niet inhoudelijk en gemotiveerd in op de klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst. De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren.
5. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 11 januari 2007

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep, uitspraak Rb Den Haag zittinghoudende te Zwolle AWB 04/57932 en 04/57934 d.d. 10/02/05

--